



גירושין בגיל השלישי, עוד סיבה לדחות את הפרישה

כתבתו של נדב טסלר שהתפרסמה ב-3.3.2018.

מחקרים רבים מראים שלאורך השנים גברים מאבדים את הקשרים חברתיים שלהם כך שלקראת גיל הפרישה הם מפתחים תלות רגשית בבן הזוג. בשנים האחרונות עולה ברחבי העולם שיעור הגירושין מעל לגיל 50 בצורה חדה. בעוד שנשים עשויות להיפגע מכך בצורה כלכלית, הפגיעה החברתית והבריאותית בגברים עשויה להיות דרמטית.

כאשר אנו עוסקים בשאלה האם לדחות את היציאה לפנסיה אנו לוקחים בחשבון מגוון רחב של שיקולים:

- ♦ שיקולים כלכליים כמו גובה הקצבה הצפויה כתוצאה מדחיית הפרישה
 - ♦ שיקולים בריאותיים והשפעתם על אבדן הקצבאות העתידיות
 - ♦ שיקולי מס האם דחיית הפרישה תגדיל (או תקטין) את נטל המס שחל עלינו
- שיקול נוסף אותו יש לקחת בחשבון הוא מבנה היחסים בתוך משק הבית. פרישה היא שלב בחיים שבו סוף סוף הזוג מקבל זמן לבלות יחדיו, לבד. הילדים עזבו את הבית, העבודה נגמרה, ועכשיו יש לנו זמן. אבל הזמן הזה ללא הפרעה הוא לא תמיד הברכה אליה צפינו.

טייס בכיר שפרש לפנסיה מוקדמת, הופך במהרה לנטל בלתי צפוי על אשתו ושתי בנותיו. שגרת החיים בבית משתבשת ובנות המשפחה אינן יודעות איך להתמודד עם נוכחותו המתמדת, וגם הוא עצמו מבין ששגרת היום-יום וחיי משפחה הם אתגרים לא פשוטים. (מתוך ההצגה עקר בית של ענת גוב)

גיל הפרישה של נשים בישראל הוא (עדיין) 62 בעוד שגיל הפרישה של הגברים הוא 67. גיל הפרישה המוקדם יוצר לנשים יתרון בן חמש שנים לפתח לעצמן **שגרת פרישה** כאשר הגבר הפורש פולש אל השגרה אותה יצרה בת הזוג בעמל רב. מלבד העובדה שהאישה פרשה 5 שנים מוקדם יותר, גם במהלך שנות העבודה היא היתה זו שהקדישה את עצמה לשמירה על המעגלים החברתיים וטיפול המשפחה ואילו הגבר הקדיש את עצמו לעבודה. לאחר הפרישה מוצא את עצמו הגבר ללא מרכז חיים ומחפש משענת אצל בת הזוג שלו. לכן לא פלא שאת מרבית מקרי הגירושין לאחר גיל 50 יוזמות הנשים.



בשנים האחרונות עולה שיעור הגירושין בקרב זוגות בגיל השלישי (Gray Divorce). מאז שנות ה-90 שיעור הגירושין בקרב זוגות מעל גיל 50 בארצות הברית הכפיל את עצמו, מאז שנות ה-60 מדובר בעליה של 700%. ביפן שיעור הגירושין לאחר 30 שנות נישואים הכפיל את עצמו פי 4 וזכה לכינוי מיוחד – retired husband syndrome.

גם בישראל ממוצע הגיל בגירושין נמצא בעליה מאז ראשית שנות ה-2000 ועמד בשנת 2015 על 43.6 (מקור) מנתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה עולה כי אחוז הנשים הנשואות מעל גיל 65 עומד רק על 45.8% (37.6% אלמנות).

לגברים שווה להשקיע בזוגיות – דווקא בשנות הפרישה

מחקרים רבים מראים שלאורך השנים גברים מאבדים את הקשרים חברתיים שלהם כך שלקראת גיל הפרישה הם מפתחים תלות רגשית בבן הזוג. אותם מחקרים מראים שיש לכך השפעה רבה על הבריאות ועל תוחלת החיים של גברים בפרישה, כך שבסופו של דבר הם **בריאים פחות וחיים הרבה פחות** מנשים רווקות, גרושות ואפילו אלמנות. במחקר שערכה חברת פידלטי בקרב 9,372 אנשים, גברים ונשים, שטרם פרשו התברר שלגברים ונשים יש ציפיות שונות לגבי האנשים שאיתם הם הולכים לבלות את ימי הפרישה.

בעוד שכמעט 60% מהגברים אמרו שאחת הסיבות שלהם ליציאה לפנסיה היא ההזדמנות לבלות יותר זמן עם בן הזוג. רק 43% מהנשים תמכו בעמדה זו. הרבה יותר נשים (71%), לדוגמא, ציינו שהיו רוצות לבלות יותר עם הנכדים.

בדרך לייעוץ פרישה עוברים יעוץ זוגי

אין נוסחת קסם לחיזוק הקשר בין בני הזוג בפרישה, החומרים הם אותם חומרים איתם צריך לעבוד לאורך כל שנות הזוגיות: לשפר את התקשורת בין בני הזוג, להמשיך להשקיע אחד בשני ולא לקחת דברים כמובן מעליו. אבל יש גורם נוסף אותו יש לקחת בחשבון, פרק הזמן הרב אותו יש לבלות יחדיו.

הפרישה אינה אירוע נקודתי ויש לנו יותר מ- 8,000 ימים לבלות יחד עם בן הזוג. לא די בשיפור התקשורת הזוגית כדי לשמר את הזוגיות לאורך תקופה ארוכה שכזאת, אחד הפתרונות לכך עשוי להיות לצאת מהבית.

המשך עבודה לאחר הפרישה הרשמית מעניקה הזדמנות לבני הזוג לצאת מהבית, לפגוש אנשים נוספים ולצבור חוויות חדשות. העבודה לאחר גיל הפרישה לא חייבת להיות עבודה בתשלום או עבודה במשרה מלאה וניתן לשלב עבודה עם פעילות התנדבותית בהתאם ליכולות הכלכליות של בני הזוג.

בשלב תכנון הפרישה, לצד החישובים הכלכליים של המקורות והצרכים בפרישה יש לקחת בחשבון גם כיצד אנו עתידים לבלות את אותם הימים ועם מי.